

Smartnewz AR 2018/2586

IJsverkoopkar op eigen perceel nabij boerderij; terecht standplaatsvergunning en omgevingsvergunning verleend

Rechtbank Limburg, 26 april 2018, ECLI:NL:RBLIM:2018:4062 - Op SmartNewz sinds: 19 mei 2018

Vergunninghoudster is voornemens om op haar eigen terrein, nabij haar boerderijwoning, in een mobiele verkoopkar ijs en blikjes/flesjes frisdrank te gaan verkopen. De verkoop vanuit deze ijskraam zal plaatsvinden bij goed weer tussen 1 mei en 1 oktober van 13.00 uur tot uiterlijk 22.00 uur. Op het eigen terrein wordt parkeerruimte gerealiseerd. Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Vaals heeft daartoe een standplaatsvergunning verleend voor de verkoop van ijs en blikjes/flesjes frisdrank en een omgevingsvergunning voor het afwijken van de voorschriften van het geldende bestemmingsplan “Buitengebied 2013” voor het gedurende 10 jaar tijdelijk plaatsen van een seizoensgebonden mobiele ijsverkoopkar en reclame-uitingen.

Rechtbank: Het college heeft het terrein waarop de ijsverkoopkar zal worden geplaatst, ondanks dat het gaat om een eigen terrein van vergunninghoudster, terecht aangemerkt als een “openbare plaats” als bedoeld in de Apv. Het terrein dat direct grenst aan de openbare weg is, gedurende de openingstijden, zonder beperkingen bereikbaar. Eenieder is dan vrij om er te komen, te vertoeven en te gaan. Daarnaast heeft het gebruik van het terrein een publiek karakter. Vergunninghoudster beoogt het (passerend) publiek ten behoeve van de verkoop van ijs en frisdrank vrij toegang te verschaffen tot het terrein waarop de ijsverkoopkar zal worden geplaatst. Ook de beoogde planologische situatie, waarbij gedurende 10 jaar het plaatsen van ijsverkoopkar wordt toegestaan, duidt op een publiek karakter van het terrein.

Daarmee wordt voldaan aan de definitie van “standplaats” de Apv.

De rechtbank is niet gebleken dat de als voorwaarde in de omgevingsvergunning opgenomen parkeerplaatsen op het terrein van vergunninghoudster in de praktijk vanwege een bijgebouw en de klanten van de ijskraam niet bereikbaar zouden zijn. De afmetingen van de toegang geven hiertoe in elk geval geen aanleiding.

De rechtbank overweegt voorts dat het college bij het al dan niet toepassen van de hardheidsclausule beschikt over beleidsruimte. Gelet op de kleinschaligheid van de verkoop van ijs en frisdrank in een ijskraam, mocht het college in redelijkheid afwijken van de voorwaarde dat vergunninghoudster van de verkoop haar hoofdberoep maakt. Het in dit kader door het college gelegde verband tussen de verkoop van ambachtelijk gemaakt ijs en het agrarisch bedrijf van vergunninghoudster is niet onredelijk. Gelet op de kleinschaligheid en de met vergunninghoudster gemaakte afspraken is ook voldoende door het college beargumenteerd dat kan worden afgeweken van het verzekeringsvereiste.

De rechtbank ziet voorts geen grond om eisers te volgen in hun standpunt dat door het niet meewegen van het belang van omwonenden bij een goed leefklimaat en de cultuurhistorische kernwaarden van het beschermd dorpsgezicht sprake is van onzorgvuldige besluitvorming.

In geschil is verder of ten aanzien van de plaatsing van de ijskraam aan de voorwaarden van artikel 4, elfde onderdeel, van bijlage II bij het Bor wordt voldaan. Het college heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat onvoldoende is gebleken van een onevenredige aantasting van de woonsituatie van omwonenden door het plaatsen van de ijskraam. Het college heeft hiertoe van belang kunnen achten dat de verkoop van ijs en frisdrank een kleinschalige activiteit betreft, de openingstijden relatief beperkt zijn (tussen 1 mei en 1 oktober, van 13:00 uur tot 22:00 uur, bij goed weer), er voor klanten geen gelegenheid is om te verblijven (er is geen terras) en parkeerhinder wordt beperkt door de inrichting van parkeerplaatsen op eigen terrein.

Ter onderbouwing van zijn standpunt dat het straat- en bebouwingsbeeld dan wel de stedenbouwkundige samenhang niet onevenredig worden aangetast, heeft het college advies gevraagd aan de stadsbouwmeester. Er zijn geen aanknopingspunten om te oordelen dat de stadsbouwmeester niet ter zake kundig, onafhankelijk en onpartijdig is. Daarnaast is geen reden voor de veronderstelling dat het advies qua wijze van totstandkoming of inhoud wezenlijke gebreken vertoont. Daarom dient het advies als een deskundigenadvies gekwalificeerd te worden waaraan het college veel gewicht mocht hechten. Eisers hebben geen contra-expertise overgelegd. Hetgeen eisers hebben aangevoerd, is van onvoldoende gewicht voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het deskundigenadvies van de stadsbouwmeester.

Mw. mr.dr.s. C.C.J. Hartendorf - Lexquis

WETINGANG

Gemeentewet artikel 160 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht artikel 2.1 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Besluit omgevingsrecht bijlage II , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht artikel 2.7 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

TREFWOORDEN

afwijkactiviteit, afwijken van bestemmingsplan, belangenafweging, fysieke leefomgeving, ruimtelijke onderbouwing, tijdelijke vergunning